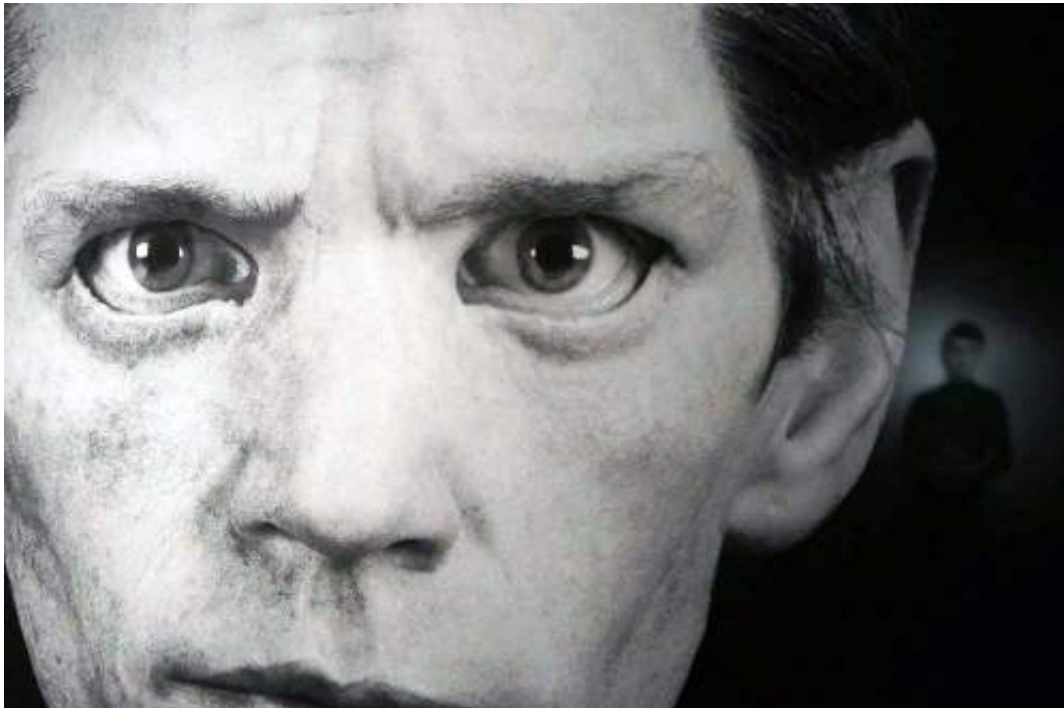

The Vincent Award 2014 @ GEM

Beeldverslag

dinsdag 16 september 2014

Den Haag | The Vincent Award is bedoeld om een talentvolle *mid-career* kunstenaar uit Europe te stimuleren. Experts mochten kunstenaars aandragen en uit deze longlist selecteerde een jury vijf kunstenaars. Zeker niet de minste kunstenaars: **Pierre Huyghe, Manfred Pernice, Willem de Rooij, Anri Sala en Gillian Wearing**. Door het hoge niveau zal het nog heel spannend worden wie **21 november** The Vincent Award 2014 krijgt uitgereikt.

Manfred Pernice

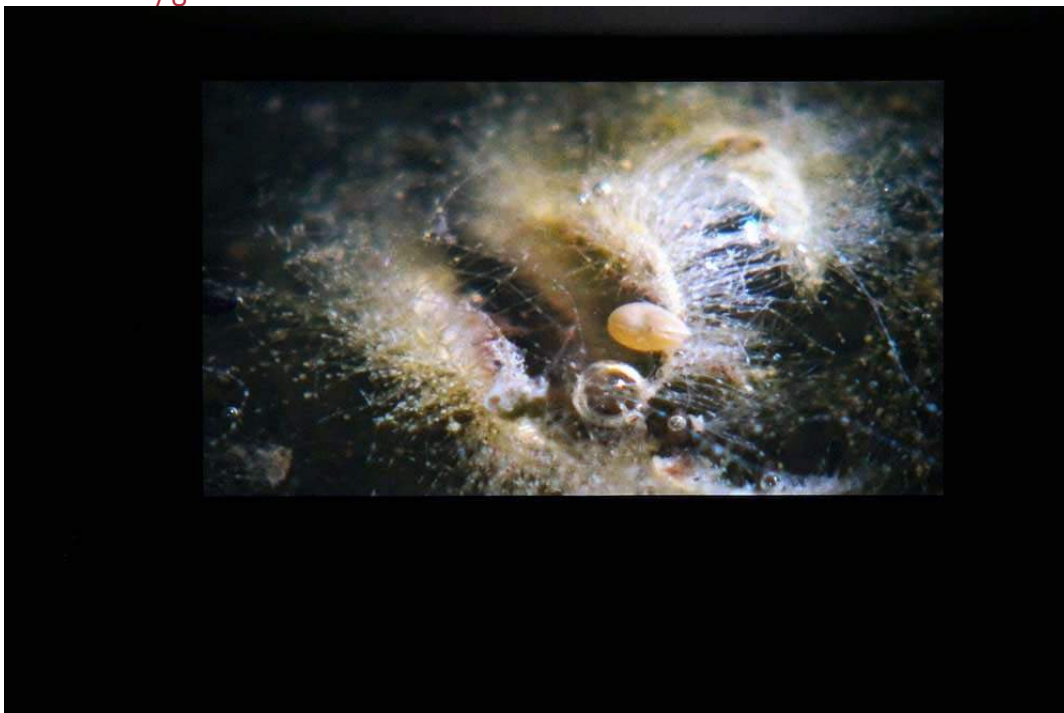
Manfred Pernice, *plateau_Kassette (Fontainebleau)*, 2014

Manfred Pernice heeft een soort toneel met rekvisieten neergezet in het GEM. Alle ingrediënten voor een verhaal of een voorstelling liggen te wachten, maar op wat? Als bezoeker mag je het plateau betreden en de ronde sokkels met klapstoelen, foto's en een lamp van dichtbij bekijken. Op de muur hangen prints over Fontainebleau, de stad die we kennen omdat onder meer de schilders van de School van Barbizon daar werkten. Het plateau voelt als een plaats delict met net iets te weinig aanknopingspunten om het mysterie te kunnen ontrafelen.

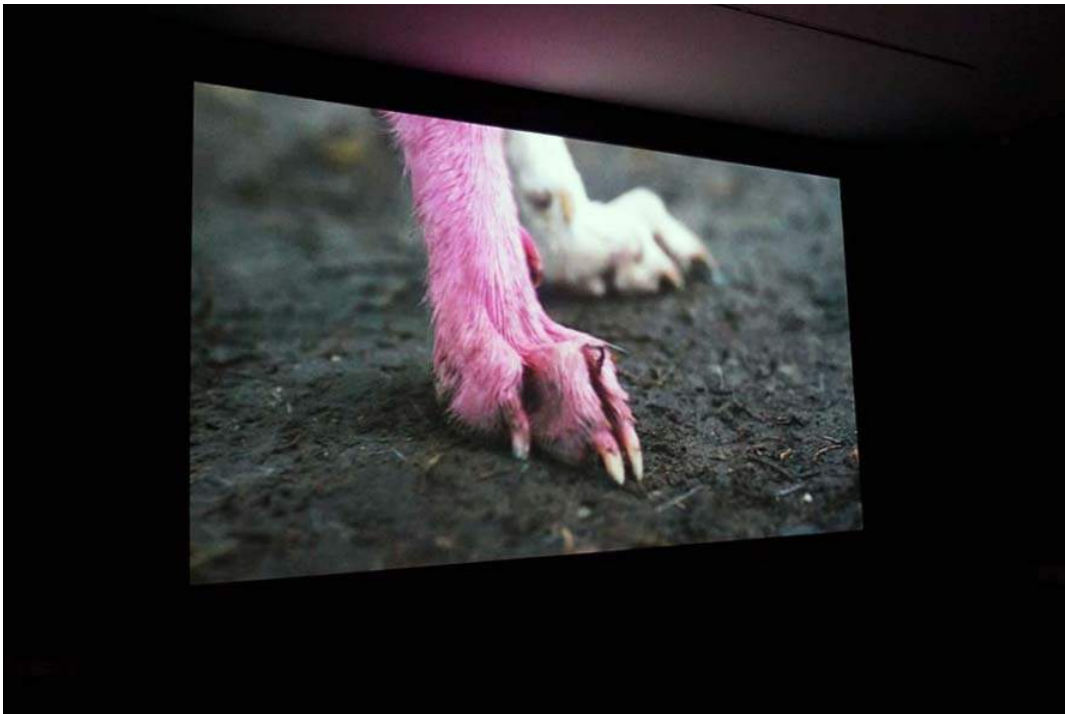

Pierre Huyghe

Pierre Huyghe, *A Way in Untilled*, 2012-2013.

Deze video van **Pierre Huyghe** lijkt een natuurdocumentaire, maar zonder voice-over. Als een roze hondenpoot in beeld komt weet je zeker dat het geen realistische documentaire betreft. Het tekstbordje vertelt dat de hond **Human** heet en Huyghe liet hem voor **DOCUMENTA (13)** rondlopen door het Karlsau Park in Kassel. De video is een registratie van de biotoop die hij daar creëerde. Een fascinerende video die weliswaar onbegrijpelijk is, maar wel blijft fascineren.

Veel deuren openen, omdat op het werk van Pernice na, alle kunstwerken in verduisterde ruimtes te zien zijn.

Anri Sala

Anri Sala, *Le Clash*, 2010

Na een bezoek aan deze tentoonstelling heb je geheid het muziknummer *Should I Stay Or Should I Go* van **The Clash** in je hoofd. Fragmenten uit dit nummer klinken voortdurend in de zaal van **Anri Sala**, waar net als bij Huyghe een video wordt afgespeeld die niet direct te doorgronden is. Aan de ene zijde van het scherm zie je onder meer een man met een speeldoos onder zijn arm door verlaten straten en een park slenteren. Een man en een vrouw duwen een draaiorgel voort.

Aan de andere zijde van het projectiescherm komt het draaiorgel terug, nu tegen de achtergrond van een Mexicaanse ruïne. Verschillende mensen draaien aan een orgel, ieder draait op zijn eigen tempo, waardoor dezelfde regel uit het punkrocklied steeds net even anders klinkt.

Doordat het punklied wordt afgespeeld op een orgel of muziekdoo's door gewone mensen,

verliest het zijn strijdbaarheid en krijgt het iets weemoedigs. Zoals speeldozen in Hollywoodfilms vaak verwijzen naar een verloren jeugd. De video's worden gelijktijdig afgespeeld en de melodieën klinken soms door elkaar. Af en toe bewegen de drumsticks op de snaredrum die ook in de ruimte staat. De video's en de trommel lijken te verwijzen naar herinneringen en de betekenis van context voor een melodie.

Willem de Rooij

Willem de Rooij, *Illulissat*, 2014

De installatie van **Willem de Rooij** leent zich eigenlijk niet voor dit beeldverslag. In een verduisterde ruimte klinkt hondengejank uit speakers. Even is het schilderij *Vuurtoren bij Westkapelle* van Mondriaan te zien. Hoe de waarschuwendende signalen van de honden en de vuurtoren aan elkaar te relateren zijn blijft een beetje onduidelijk. Een mysterieus geheel.

Gillian Wearing

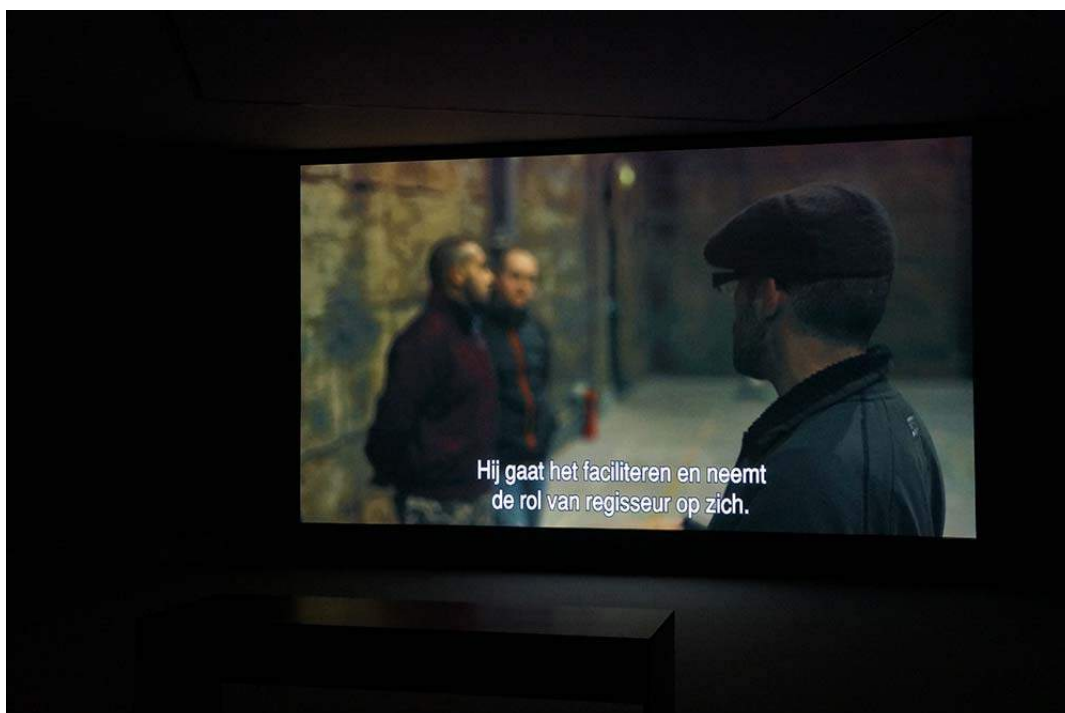
Gillian Wearing, *Me as an Artist in 1984*, 2014

Gillian Wearing is een van de meest empathische kunstenaars. Met gebruik van maskers en rollenspellen leeft zij zich in anderen in. In deze zaal zijn zelfportretten te zien, maar geen herkenbare: Wearing heeft zich verkleed als anderen; als een jongere versie van zichzelf en als fotografen Diane Arbus en Robert Mapplethorpe. Maar nog indrukwekkender is de film *Bully*. Een jongen laat acteurs een vervelende gebeurtenis uit zijn verleden naspelen. De jongen kijkt dus eigenlijk naar zijn eigen geschiedenis. De resulterende video

is indrukwekkend.

Gillian Wearing, *Me as Mapplethorpe*, 2009 (met in de weerspiegeling *Me as Arbus*, 2008)

Gillian Wearing, *Bully*, 2010

'The Vincent Award 2014'
6 sept. 2014 t/m 1 feb. 2015

GEM, Den Haag

www.thevincentaward.com

[Bekijk deze expositie in de Kunstgids](#)

Tekst en foto's: Sophia Zürcher

[Wil je alles weten over hedendaagse kunst? Neem dan nu een abonnement!](#)

Nieuws - Standaard pagina